№ 181. Wtorek 9. Sierpnia 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na pogorzelców.)

Na wsparcie dotkniętych pożarem mieszkańców miasta Zaleszczyk wpłynęły do c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie następujące ofiary pieniężne: Od pretury w Civezzans 10 cent; od Namiestnictwa w Wenecyi 35 zł. 24 c.; od Namiestnictwa w Gracu 13 zł. 32 c.; od Namiestnictwa w Wiedniu 11 zł. 9 c.; od Namiestnictwa w Zarze 23 c., a od Namiestnictwa w Lincu 70 c., razem 60 zł. 68 c. w. a., któreto pieniądze zostały już odesłane na przeznaczony użytek.

Gminy Wypyski i Pniatyn w obwodzie brzezańskim zapewniły po wieczne czasy dla założenia spólnej regularnej szkoły parafialnej w Wypyskach następujące ofiary:

Rzeczone gminy obowiązały się wystawić własnym kosztem budynek szkolny, składający się z sali szkolnej i pomieszkania nauczyciela z kuchnią, utrzymywać go zawsze w dobrym stanie, sprawiać porządki szkolne, kupować i przystawiać na opał szkoły rocznie cztery n. austr. sągów drzewa, pełnić potrzebne przy szkole usługi, a nakonice każdoczesnemu nauczycielowi, który ma pełnić oraz służbę diaka z pobieraniem za to zwykłych dochodów, płacić rocznie 105 zł. w. a. w kwartalnych ratach, i odstąpić mu do użytku z pastwiska gminnego pod l. top. 92 daw., 95 teraz, przestrzeni 2000 sążni kwadratowych, którą gminy ogrodzić się obowiązały.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim, podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Lwów, 30. lipca 1864.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 25go lipca r. b. dozwolić najłaskawiej Dr. *Franciszkowi Minasiewiczowi* we Lwowie, przyjąć i nosić nadany sobie krzyż kawalerski orderu papieskiego św. Grzegorza.

Część nieurzędowa.

Lwów, 9. sierpnia.

Z Gasteinu piszą do *Const. Oestr. Ztg.*, że tamtejsze biuro telegraficzne nie było od początku istnienia swego nigdy jeszcze tak czynne, jak teraz od czasu przybycia pana Bismarka. „Bez ustanku — powiada korespondent — porusza się drut telegraficzny między Gasteinem i Wiedniem, i wymiana depesz z ministerstwem spraw zagranicznych odbywa się bez przerwy. W kole dworskim, które tak wielu ma tu reprezentantów, opowiadają sobie, że depesze te odnoszą się do sposobu, w jaki preliminarya pokoju mają być przedłożone sejmowi związkowemu. Wiele kwestyi, poruszonych temi preliminaryami, nie można z osobna przedkładać związkowi, gdyż każda z nich mogłaby wywołać zawikłanie, a przeto odwlekłoby się na długo ostateczne załatwienie sprawy. Tej drogi niemogą i niechcą obierać główne mocarstwa niemieckie, którym idzie o spieszne zakończenie sprawy szleswik-holsztyńskiej; raczej myślą one o tem, azeby wszystkie te szczegółowe kwestye dostały się razem pod obrady związku. W tym celu mają być wkrótce rozpoczęte układy z rządami pojedyńczych państw związkowych, ażeby uniknąć na sejmie związkowym wszelkiej zwłoki, wypływającej ze wstępnych informacyi.“

Konferencya celna między Prusami i Austryą, w której mają brać udział także państwa reprezentowane na konferencyi monachowskiej, ma już w pierwszej połowie września zebrać się w Berlinie i wziąść pod obrady punktacye monachowskie. Rząd austryacki bowiem nalegał o to z całą usilnością, ażeby kwestya ta została załatwiona jeszcze przed ratyfikacyą prusko-francuskiego traktatu handlowego.

Północno-amerykańska unia znalazła się w konieczności zaciągnąć nową pożyczkę, i jak donosi telegram nowojorski z 27. z. m., wydał tamtejszy minister finansów Fessenden odezwę względem subskrybowania pożyczki narodowej w sumie 200 mil. dolarów.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 7. sierpnia. Wczorajsza gazeta wieczorna wiedeńska zamieściła w oryginalnym francuskim texcie następujące dokumenta, które w dosłownym przekładzie podajemy.

Preliminarya pokoju.

Obecni:

Ze strony Austryi: p. hrabia *Rechberg*,
p. baron *Brenner*.
Ze strony Danii: p. *Quaade*,
p. pułkownik *Kaufmann*.
Ze strony Prus: p. *Bismark*,
p. baron *Werther*.

Panowie pełnomocnicy Austryi, Danii i Prus zebrawszy się dzisiaj w konferencyą w gmachu ministeryum spraw zewnętrznych, po okazaniu właściwych swych pełnomocnictw, które jako udzielone w formie dobrej i należytej uznane zostały, zgodzili się na następujące preliminarya pokoju.

I.

Jego królewska Mość Król duński zrzeka się wszystkich praw swych do Księstw szleswicko-holsztyńskiego i lauenbugskiego na korzyść Ich cesarskiej i królewskiej Mości cesarza austryackiego i króla pruskiego, zobowiązując się do uznania wszelkich postanowień, które też cesarska i królewska Mość pod względem księstw tych powezmą.

II.

Ustąpienie księstwa szleswickiego obejmuje wszystkie wyspy do tegoż księstwa należące, równie jak i terytoryum na stałym lądzie położone.

Dla uproszczenia rozgraniczenia i gwoli temu ażeby ustały niedogodności pochodzące z położenia ziem jutlandzkich wsuniętych (enclavés) w terytoryum szleswickie, Jego królewska Mość Król duński ustępuje Ich cesarskiej i królewskiej Mościom Cesarzowi austryackiemu i Królowi pruskiemu posiadłości jutlandzkie leżące z strony południowej linii granicznej południowej obwodu Ribeskiego, tak jak na mapach geograficznych są wskazane, a mianowicie terytoryum jutlandzkie Moegeltondern, wyspę Amson, części jutlandzkie wysp Föhr, Sylt i Roemoe i t. d.

Natomiast Ich cesarskie i królewskie Moście cesarz austryacki i król pruski zezwalają, ażeby część odpowiednia Szleswiku, obejmująca prócz wyspy Arroe terytorya stanowić mogące łączność obwodu wyż wspomnionego Riberskiego zresztą Jutlandyi, i posłużyć mogące do uproszczenia granicy między Jutlandyą i Szleswikiem od strony Koldyngi, oderwane zostały od księstwa Szleswickiego i wcielone do królestwa duńskiego. Wyspa Arroe przyjęta będzie w konferencyi jedynie według rozległości swej geograficznej.

Szczegóły demarkacyi granicznej ustanowione będą stanowczym traktatem pokoju.

III.

Długi zaciągnione na rzecz szczegółową bądź królestwa duńskiego, bądź któregokolwiek z księstw Szleswickiego, Holsztyńskiego i Lauenburgskiego, uważane będą jako ciężar właściwy każdego z tych krajów.

Długi zaciągnione na rzecz monarchii duńskiej będą rozłożone na królestwo duńskie z jednej strony a na księstwa z drugiej, w miarę właściwej ludności obu stron.

Z rozkładu takowego wyjęte są:

1. Pożyczka zaciągniona w Anglii przez rząd duński w miesiącu Grudniu 1863 roku, która będzie wyłącznym ciężarem królestwa duńskiego.

2. Koszta wojenne przez mocarstwa sprzymierzone wyłożone, których spłata do księstw należeć będzie.

IV.

Wysokie umawiające się strony obowiązują się do zawarcia na zasadzie Uti possidetis militarnego w dniu 2. sierpnia zawieszenia broni, którego warunki wyłuszczone są w protokole tu dołączonym.

V.

Zaraz po podpisaniu niniejszych preliminarzy pokojowych Wysokie umawiające się strony zbiorą się w Wiedniu dla negocyowania stanowczego traktatu pokoju.

Dan w Wiedniu dnia 1. sierpnia 1864.

(Podpisy:) Hrabia Rechberg, Brenner, Bismark, Werther, Quade, Kaufmann.

W wykonaniu artykułu IV. preliminaryj pokoju zawartych dzisiaj między Najjaśniejszym Królem duńskim z strony jednej a Najjaśniejszym Cesarzem austryackim i Najjaśniejszym Królem pruskim z drugiej, podpisani pełnomocnicy zebrani w konferencyi zgodzili się na postanowienia następujące:

1.

Począwszy od dnia 2. sierpnia b. r. będzie zupełne zawieszenie kroków nieprzyjacielskich na lądzie i na morzu, które to zawieszenie broni trwać będzie aż do zawarcia pokoju. Na przypadek gdyby przeciwko wszelkiemu oczekiwaniu negocyacye pokojowe nie doszły do skutku do dnia 15. września b. r. wysokim umawiającym się stronom od tego terminu przysługiwać będzie wolność wypowiedzenia zawieszenia broni z terminem sześciotygodniowym.

2.

Jego królewska Mość Król duński obowiązuje się znieść ostatecznie blokadę z dniem 2. sierpnia b. r.

3.

Jego Ces. Mość Cesarz austryacki i Jego król. Mość Król pruski zachowując obsadzenie Jutlandyi w warunkach ubi possidetis oświadczają, iż w kraju tym tyle tylko wojska trzymać będą, ile według uznania Ich Cesarskiej i królewskiej Mości ze względów czysto wojskowych potrzebnem się okaże.

4.

Pobór kontrybucyi, o ile nie zostały ściągnięte, jest zawieszony. Towary i inne przedmioty zajęte na rzecz kontrybucyj wojennych, a nie sprzedane po dzień 3. sierpnia, zwrócone będą. Pobór nowych kontrybucyj nakazany nie będzie.

5.

Zaopatrzenie w żywność wojsk sprzymierzonych będzie miało miejsce na koszt Jutlandyi, według regulaminów w armii austryackiej i w armii pruskiej na stopie wojennej zaprowadzonych. Umieszczenie wojska i urzędników wojskowych, równie jak i forszpany dla armii potrzebne dostarczane będą także kosztem Jutlandyi.

6.

Nadwyżka zwykłych dochodów jutlandzkich, jaka znajdować się będzie w kasach publicznych tego kraju, po zapłaceniu przez też kasy różnych dostaw i prestacyj gminom, powołanym do zadość uczynienia rekwizycyom wojskowym, tudzież po zapłaceniu przez też kasy wydatków potrzebnych na utrzymanie administracyi publicznej, zwrócona będzie bądź w gotowiznie, bądź obliczona w likwidacyi rządowi duńskiemu w chwili opuszczenia Jutlandyi przez wojska sprzymierzone.

7.

Płaca wojsk sprzymierzonych i dodatek do płacy z tytułu wojny (Kriegszulage) wyjęte są z pod ciężarów, które przez Jutlandyę ponoszone być mają.

8.

Jeńcy wojenni i polityczni oddani będą na wolność za zapewnieniem, iż jency wojenni nie będą już służyć w wojsku duńskiem przed zawarciem pokoju. Uwolnienie jeńców nastąpi w jak najkrótszym przeciągu czasu w portach Swinemünde i Lubeka.

9.

Żołnierze duńscy udający się za urlopem do Jutlandyi pod czas zawieszenia broni, będą mogli bez żadnych przeszkód wrócić do armii duńskiej na przypadek rozpoczęcia kroków wojennych, jak tylko pod sztandary powołane zostaną.

Dan w Wiednia 1. sierpnia 1864 r.

(podpisy) *Rechberg*, *Brenner*, *Quaade*, *Kaufmann*, *Bismark*, *Werther*.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 4. sierpnia. *(Wyroki sądu wojennego.)* *Dziennik Warszawski* ogłasza następujące wyroki: Na początku roku bieżącego, w skutku poczynionych przez komisye śledcze wojskowe odkryć i zwiększonej czynności policyi Warszawskiej, wykonany został szereg aresztowań rozmaitych osób, należących do organizacyi powstańczej, i zabrano obszerną korespondencyę rewolucyjną.

Po rozpatrzeniu znalezionych papierów i zbadaniu aresztowanych osób, przystąpiono do aresztowania członków organizacyi, którzy, uzupełniwszy zeznania poprzednio aresztowanych, podali możność dojścia krok za krokiem do najgłówniejszych osobistości organizacyi, które kierowały powstaniem.

Wyprowadzone śledztwo wyjaśniło główniejsze szczegóły organizacyi i sposobu postępowania tajnego towarzystwa, stojącego na czele rokoszu, czyli tak zwanego *rządu narodowego*.

Kierując całym ruchem powstania, rząd narodowy działał za pośrednictwem osobnej organizacyi, podzielonej na *centralną*, w Warszawie, i *miejscową* w 8-miu województwach, na jakie rokoszanie podzielili Królestwo Polskie.

Właściwie rząd narodowy *do 10. października 1863 r.*, był radą, składającą się z kilku osób. Skład jego i urządzenie zachowywane były w najgłębszej tajemnicy.

Od *10. zaś października 1863 r.* skład rządu uległ zupełnej zmianie i nastał naczelnik rządu, jako bezpośredni i niezależny przywódzca rewolucyjnej organizacyi. Tym naczelnikiem był dymisyonowany podpułkownik *Romuald Traugutt*, obywatel powiatu Kobryńskiego gubernii Grodzieńskiej, który przedtem dowodził na Litwie bandą buntowników, i po rozbiciu jej, zbiegł do Krakowa, a ztamtąd przybył do Warszawy pod nazwiskiem Michała Czarneckiego, umocowanego jednego z domów handlowych we Lwowie.

Centralna organizacya w Warszawie, jako najbliższy organ rządu rewolucyjnego, złożona była z tak zwanych wydziałów, pod kierunkiem dyrektorów.

Wydziałów tych było *sześć*, jako to: 1) Spraw wewnętrznych; 2) Skarbu, 3) Wojenny, 4) Spraw zagranicznych, 5) Prasy, i 6) Policyi. — Prócz tego do składu organizacyi centralnej, należał i zarząd naczelnika m. Warszawy.

Każdy wydział miał prócz dyrektora pewną liczbę podrzędnych urzędników i sekretarza.

Podług zasady przyjętej w urządzeniu całej organizacyi, skład jej miał być tajemnicą nawet dla dyrektorów wydziałów, którzy po większej części sami nie byli wiadomi jeden drugiemu.

Miejscowa organizacya w województwach, skład której wiadomy był z podrzucanych dekretów i nietajony podobnie jak skład *centralnej*, składała się: *a)* z komisarzy pełnomocnych, *b)* z cywilnych naczelników województw, *c)* z naczelników powiatów, miast, parafii i t. d.

Do wykrycia tej organizacyi na miejscu, istniały jeszcze w r. 1863 liczne poszlaki i przedsięwzięte zostały wówczas środki do zupełnego jej zniesienia.

Te trzy gałęzi organizacyi rewolucyjnej (rząd narodowy, centralna i miejscowa) działając każda w swej sferze, łączyły się z sobą w następujący sposób:

Rząd narodowy znosił się z centralną organizacyą za pośrednictwem sekretarza stanu i sekretarzy wydziałów. Pośrednikiem między organizacyami *centralną* i *miejscową* było oddzielne biuro pod nazwą *Ekspedytury*, które także miało swego naczelnika, sekretarza i urzędników.

Do przesyłania zaś wiadomości za obręb Królestwa Polskiego, byli oddzielni *sekretarze od spraw Rusi i Litwy*, którzy znosili się z Cesarstwem, i *komisarz komunikacyjny* do zagranicznej korespondencyi.

Wszelkie rozporządzania rządu przechodziły przez sekretarza stanu, który komunikował je sekretarzom właściwych wydziałów bądź osobiście bądź przez pomocników swoich. W celu załatwiania tej komunikacyi wszyscy sekretarze schodzili się codzień w gmachu szkoły głównej, w audytoryum, które odstępował w tym celu profesor *Dybowski*. Na tych zgromadzeniach, które zwano *Sekretaryatem* sekretarze oddawali przyniesione papiery komu wypadało: należące do rządu — sekretarzowi stanu, lub jego pomocnikom, a należące do innych wydziałów — sekretarzom tychże. Decyzye na oddane tym sposobem papiery, odbierane były od sekretarza stanu lub jego pomocników, na następnych zgromadzeniach, i wykonywane w wydziałach pod okiem dyrektorów.

Wszelkie rozporządzenia rządu, tudzież podżegające plakaty, broszury, gazety, które należały do odsyłania na prowincyę, odbierane były w sekretaryacie przez sekretarza ekspedytora i odsyłane komu należy, bądź za pośrednictwem poczty rządowej lub drogi żelaznej, bądź nareszcie przez poczty powstańcze, które urządzone były w całym Królestwie, a w ważnych wypadkach przez umyślnych kuryerów, któremi zwykle bywały kobiety. Przy pomocy niektórych urzędników pocztowych i oficyalistów na drogach żelaznych, korespondencye rewolucyonistów przechodziły na miejsce przeznaczenia powiększej części akuratnie, i nieraz uprzedzały rozporządzenia prawego rządu.

Taki stan rzeczy trwał do 10. października 1863 roku, t. j. do daty objęcia kierunku ruchu rewolucyjnego przez *Romualda Traugutt*. Od tegoż czasu niektórzy z dyrektorów wydziałowych zaczęli osobiście znosić się z nim, przychodząc do jego mieszkania, które zajmował u szlachcianki Heleny *Kirkor* przy ulicy Smolnej. W niektórych razach sam Traugutt przychodził do dyrektorów dla porozumienia się.

W miesiącu lutym r. b. po przyaresztowaniu wielu członków wyższej organizacyi, schadzki sekretarzy ustały.

Odtąd znoszenia się między wydziałami i wszelkie inne odbywały się za pośrednictwem kobiet, które schodziły się w tym celu w dwóch umówionych miejscach: w aptece dzierżawionej przez *Maklanowicza*, przy ulicy marszałkowskiej, i w sklepie piernikarza *Wróblewskiego* przy ulicy Kapitulnej, którego córka miała stosunki z rewolucyonistami.

Podług wyprowadzonego śledztwa, głównymi działaczami organizacyi rewolucyjnej oprócz Traugutta, były osoby następujące:

I. Sekretarz stanu — budowniczy *Janowski*.

II. Dyrektorowie wydziałów:

1) *Spraw wewnętrznych* — budowniczy wolno-praktykujący Rafał *Krajewski*, szlachcic z gubernii Płockiej, wieku lat 29.

2) *Skarbu* — buchhalter administracyi dróg szosowych, Józef *Toczyski*, szlachcic, lat 37.*)

3) *Wojennego* — *Gołkowicz*, pseudonim Gałęzowskiego, oficera wojsk rosyjskich.

4) *Spraw zagranicznych* — kleryk kościoła świętojańskiego *Dunajewski*.

5) *Prasy* — były nauczyciel gimnazyum Wołogodzkiego Wacław *Przybylski*.

6) *Policyi* — nauczyciel gimnazyum *Pinkowski*.

7) *Naczelnik m. Warszawy* — syn tutejszego obywatela, *Waśkowski*.

III. Naczelnik expedytury — nauczyciel Igo gimnazyum Warszawskiego, Roman *Żuliński*, szlachcic niewylegitymowany, lat 30.

IV. Komisarz komunikacyjny — rewizor dochodów tabacznych Jan *Jeziorański*, szlachcic z miasta Lublina, wieku lat 30.

V. Sekretarze i referenci:

1) *Do spraw Rusi* — nauczyciel 3ej szkoły powiatowej w Warszawie, Maryan *Dobiecki*, szlachcic z gubernii Wileńskiej, lat 26.

2) *Wydziału spraw wewnętrznych* — podpisarz sądu policyi poprawczej okręgu Warszawskiego, Tomasz *Burzyński*, szlachcic z gubernii Radomskiej lat 29, i uczeń szkoły głównej Warszawskiej, Gustaw *Paprocki*, pochodzenia żydowskiego z m. Warszawy, lat 19.

*) Toczyski w r. 1848 zesłany był za polityczne przestępstwa do Syberyi zkąd powrócił na mocy najwyższego manifestu w r. 1857.

3) *Wydziału skarbu* — starszy adjunkt sekcyi prawnej w banku polskim, Tomasz *Ilnicki*, były kasyer, szlachcic wieku lat 50, i uczeń szkoły głównej Warszawskiej Zygmunt *Sumiński*, szlachcic, lat 19.

4) *Wydziału spraw zagranicznych* — kleryk Artur *Wołyński*.

5) *Prasy* — student prawa uniwersytetu Petersburgskiego, Władysław *Bogusławski*, szlachcic, lat 25.

6) *Expedytury* — aplikant komisyi rządowej skarbu, August *Kręcki*, szlachcic wieku lat 20; uczeń szkoły głównej Warszawskiej Roman *Frankowski*, szlachcic z Warszawy, wieku lat 24; Edward *Trzebiecki*, szlachcic z m. Warszawy niewylegitymowany, wieku lat 23; aplikant sądu poprawczego Warszawskiego, Kazimierz *Hanusz*, stanu miejskiego m. Warszawy, wieku lat 20; był archiwistą.

Wszystkie powyższe osoby (wyjąwszy zbiegłych: Janowskiego, Gałęzowskiego, Dunajewskiego, Przybylskiego, Pinkowskiego, Ważkowskiego i Wołyńskiego) pociągnięte zostały do odpowiedzialności przed sądem wojennym polowym, wraz z następnymi ich spólnikami:

a) profesorem szkoły głównej Warszawskiej, doktorem medycyny, Benedyktem *Dybowskim*, szlachcicem z gubernii Mińskiej, wieku lat 29.

b) dzierżawcą apteki Janem *Muklanowiczem*, stanu miejskiego z m. Warszawy, wieku lat 30.

c) szlachcianką Heleną *Kirkor*, lat 32.

d) córkami szlachcica z gubernii Radomskiej *Emilią* (lat 30) i *Barbarą* (lat 27) *Guzowskiemi*.

e) córką piernikarza Alexandrą *Wróblewską* panną, stanu szlacheckiego z m. Warszawy, lat 18.

Po rozpoznaniu w sądzie sprawy, okazali się winnymi:

1) Romuald *Traugutt*: a) dowodzenia bandą buntowniczą, sformowaną w kwietniu 1863 r., w gubernii Grodzieńskiej, z którą miał udział w siedmiu potyczkach przeciwko naszym wojskom; b) zabicia wystrzałem z pistoletu, dla podtrzymania karności w szeregach powstańców, jednego z nich Kwiatkowskiego za nieposłuszeństwo; c) usiłowania w tymże celu rozstrzelania za ucieczkę z bandy powstańca Makowskiego; d) zbiegostwa po rozbiciu bandy za granicę do Krakowa; e) że przybywszy 10. października 1862 r. z zagranicy do Warszawy pod cudzem nazwiskiem (Michała Czarneckiego) i za fałszywym paszportem, objął główną niezależną władzę nad byłem na czele rokoszu tajnem towarzystwem, znanem pod nazwą *rządu narodowego* i tym sposobem aż do chwili aresztowania go w końcu marca r. b., był głównym przewódzcą rokoszu, znosząc się z rokoszanami i kierując działaniami ich w kraju i za granicą, przez podwładnych sobie członków pomienionego tajnego towarzystwa.

2) Rafał *Krajewski*, 3) Józef *Toczyski*, 4) Roman *Żuliński* i 5) Jan *Jezioranski*, — że *wszyscy czterech* byli członkami stojącego na czele rokoszu towarzystwa tajnego; w charakterze dyrektorów wydziałów: *Krajewski* — spraw wewnętrznych, *Toczyski* — skarbu, *Żuliński* — expedytury, a *Jezioranski* — komisarza komunikacyi.

6) Tomasz *Ilnicki*, 7) Tomasz *Burzyński*, 8) Maryan *Dobiecki* 9) August *Kręcki*, 10) Roman *Frankowski*, 11) Edward *Trzebiecki*, 12) Kazimierz *Hanusz*, 13) Władysław *Bogusławski*, 14) Gustaw *Paprocki*, i 15) Zygmunt *Sumiński*, — że *wszyscy oni* także byli członkami pomienionego tajnego towarzystwa, jako sekretarze i referenci różnych wydziałów, a *Ilnicki* kasyerem towarzystwa; 16) Benedykt *Dybowski*, że dopomagał rokoszowi przez dozwolenie sekretarzom pomienionego tajnego towarzystwa zgromadzenia się w występnym celu w audytoryum szkoły głównej, bywając nieraz obecnym na tych zgromadzeniach.

Wszystkie wyż wyrażone osoby, za przestępstwa swoje w myśl art. 83, 96, 175, 196 i 605 ks. I. wojskowo-karnej ustawy, oraz art. 285, 360 i 364 kodexu kar głównych i poprawczych, ulegali, po pozbawieniu wszelkich praw stanu karze śmierci.

Lecz J. W. Namiestnik Królestwa Polskiego, przy konfirmowaniu sprawy, zatwierdził wyrok sądu wojennego, skazujący na karę śmierci przez powieszenie, tylko co do osądzonych: *Traugutta, Krajewskiego, Toczyskiego, Żulińskiego* i *Jezioranskiego*. Pozostałym zaś obwinionym J. W. Namiestnik, na mocy najwyżej nadanej sobie władzy, zmienił tę karę na zesłanie do ciężkich robót, po pozbawieniu wszelkich praw stanu: *Ilnickiego* i *Dybowskiego*, w kopalniach, pierwszego na lat *piętnaście*, a ostatniego na lat *dwanaście*; *Burzyńskiego, Dobieckiego, Kręckiego, Frankowskiego, Trzebieckiego, Hanusza, Bogusławskiego, Paprockiego* i *Sumińskiego* do twierdz syberyjskich, każdego na lat *dziesięć*.

Z pomiędzy spólników, którzy znajdowali się w występnych stosunkach i związkach z pomienionymi rokoszanami, sąd wojenno-polowy uznał za winnych:

Jana *Muklanowicza*, — dozwalania przynoszenia do swojej apteki, wyprawianej z Warszawy i przesyłanej tu korespondencyi powstańców, dla doręczania zgłaszającym się osobom.

Helenę *Kirkor*: a) dozwalania zbierania się przewódzcom rokoszu w swoim lokalu, w którym mieszkał Romuald Traugutt, na narady, których występnego znaczenia była ona zupełnie świadomą; b) dopomagania rokoszanom w ich zamiarach, przez przesyłanie i doręczanie korespondencyi rewolucyjnej; i c) skrywania, po przyaresztowaniu Traugutta, powierzonych sobie papierów rewolucyjnych, które oddała ona jakiejś niewiadomej kobiecie.

Emilia i *Barbara Guzowskie*: a) że przy częstych zmianach, celem ukrycia od poszukiwań policyi lokalu wydziału ekspedytury, nietylko pomagały rewolucyonistom w przenoszeniu papierów, ale zgodziły się same przenieść się do wynajętego w ich imieniu lokalu, w którem w ostatnim czasie mieścił się ten wydział; i b) że obie służyły rokoszanom do posyłek, odnosząc na pocztę, na stacye żelaznych kolei i do niektórych osób, także przynosząc do ekspedytury z wskazanych sobie miejsc korespondencyę rewolucyjną i różne zakazane przedmioty.

Szlachcianka *Wróblewska*, panna — że przyjmowała i wydawała komu należało przynoszoną do niej przez ajentów tajnego towarzystwa korespondencyą rewolucyonistów.

Za takowe przestępstwa, *Kirkor*, *Muklanowicz* i *siostry Guzowskie* skazane zostały na pozbawienie wszelkich praw stanu i zesłanie do ciężkich robót na fabrykach: pierwsza na lat *ośm*, pozostałe na lat *sześć*, a *Wróblewska*, także po pozbawieniu wszelkich praw stanu, na zesłanie do *Syberyi na mieszkanie*. Obok czego wyrzeczoną została konfiskata wszelkiego majątku sukcesyjnego i dorobkowego, do pomienionych przestępców należącego.

Wyrok śmierci nad przestępcami Trauguttem, Krajewskim, Toczyskim, Żulińskim i Jezioranskim, wykonany zostanie 24. lipca (5. sierpnia) o godzinie 10tej z rana, na stoku Cytadeli Warszawsko-Aleksandryjskiej.

Do wykrycia zbiegłych przestępców przedsięwzięte zostały stosowne środki, i w razie przytrzymania, ulegną oni zasłużonej podług prawa karze.

Montenegro.

(*Załatwienie sporu granicznego z Turcyą.*) Od **granicy czarnogórskiej** donoszą *Jener. Kor.*, że trwający od dawna między Turcyą i Czarnogórą spór graniczny załatwiła już ustanowiona do tego mieszana komisya z zadowoleniem stron obudwu. Montenegro ma zatrzymać terytoryum, które przyznały mu główne mocarstwa, za te zaś części kraju, które posiadało w latach 1858 do 1859 otrzyma od Porty wynagrodzenie pieniężne. Turecki pełnomocnik jeździł nawet do Cettynii, i bawił tam pięć dni. Zlamtąd udał się na wzgórze Prentina, i kazał zburzyć tamtejszą warownię turecką. Warownie zaś na wzgórzach Visocina i Kasalina pozostaną nie tknięte, i są obsadzone strażą turecką.

Turcya.

(*Emigracya czerkieska.*) *Journal de Constantinople* podaje liczbę emigrantów czerkieskich, którzy przybyli do Trebizondy, na 116.000, z których 23.000, mające pozostać w paszaliku Trebizondy, zajęły obóz pod Sari-Deri w odległości jednej mili od miasta. Innych po części umieszczono także w obozach, a po części transportowano do rozmaitych miast. Doniesieniom o niebezpiecznych zarazach, które mieli przynieść z sobą emigranci, zaprzeczają teraz. Stan zdrowia w Trebizondzie jest pomyślny, a nawet wypadki ospy i tyfusu, które zdarzały się na początku emigracyi, ustały teraz.

Kronika.

(Transport powstańców.) Dnia 6go b. m. pociągiem porannym wywieziono ze Lwowa 6 powstańców, z których 5 są przeznaczeni do internowania w Königgratzu, a 1 będzie odesłany na miejsce urodzenia.

(Nieostrożność powodem nieszczęścia.) We Lwowie dnia 5go b. m. wieczorem otwarto kanał w domu pod Nr. 372 1/4, i nie postawiono żadnego znaku dla ostrzeżenia przechodzących; zdarzyło się też, że jeden z mieszkańców, który nie wiedział o niczem, wracając w nocy do domu, wpadł do kanału, potłukł się mocno, a nawet połamał ziobra Winnych pociągnięto do odpowiedzialności.

(Nieszczęsny wypadek.) Dnia 28go z. m. wpadła przypadkiem w Głębokiem, w obwodzie sanockim, trzyletnia córka tamtejszego włościanina Michała B. do potoku wiejskiego i utonęła.

(Infułat Kunz-Koppenstein †.) Dnia 31go z. m. umarł w Czerniowcach ksiądz Antoni Kunz-Koppenstein, infułat i honorowy kanonik kapituły lwowskiej, dziekan krajowy i właściciel orderu żelaznej korony. Szef kraju Rudolf hrabia Amadei z licznymi urzędnikami c. k. rządu krajowego, tudzież szefowie innych władz i urzędów stolicy i niezliczone tłumy ludu ze wszystkich warstw ludności odprowadzali zwłoki jego do miejsca wiecznego spoczynku. Antoni Kunz-Koppenstein urodził się w r. 1786, w r. 1809 otrzymał poświęcenie kapłańskie, a w r. 1822 mianowany został plebanem miejskim w Czerniowcach. Później za zasługi swoje około kościoła wyniesiony na godność infułata i kanonika honorowego, odznaczał się przez cały czas działalności swojej w Czerniowcach nie tylko na swojem stanowisku jako kapłan, ale także jako obywatel państwa. Prawie przez pół wieku działał on zbawiennie dla Czerniowiec i Bukowiny.

(Kolej żelazna przez górę Mont Cenis.) Brassey, który zbudował tunel Honenstein oświadczył rządom francuskiemu i piemonckiemu, że gotów jest zbudować własnym kosztem kolej żelazną przez górę Mont Cenis. Całe przedsiębiorstwo obliczono na 8 milionów, a ma być ukończone z końcem 1865 roku. Brassey nie żąda za to nic więcej prócz koncesyi na obrót aż do ukończenia tunelu, tudzież przywilejów udzielanych zwykle kolejom żelaznym. W Szwajcaryi włoskiej zajmują się planem poprowadzenia kolei przez górę Simplon.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Stanisławów. 4. sierpnia. W II. połowie z. m. były na targach w obwodzie Stanisławowskim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:											
	Buczacz		Halicz		Manasterzyska		Nadworna		Stanisławów		Tłumacz	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	2	20	2	40	2	6	2	50	2	62	2	25
„ żyta . . .	1	10	1	40	.	87	1	40	1	27	1	20
„ jęczmienia .	.	70	.	90	.	68	.	92	1	.	.	65
„ owsa . . .	.	62	.	90	.	62	.	85	.	80	.	55
„ hreczki . .	1	20	.	.	.	90	.	.	.	.	1	10
„ kukurudzy .	1	30	1	60	1	10	1	55	1	37	1	10
„ ziemniaków .	.	45	.	40	.	32	.	80	.	65	.	40
Cetnar siana . . .	1	15	1	50	.	80	2	30	1	25	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	5	.	5	.	5	.	7	.	5	50
„ „ miękkiego	5	.	3	50	4	.	4	.	4	50	4	50
Funt mięsa wołowego	.	10	.	11	.	10	.	10	.	13	.	12
Mas okowity . . .	.	28		44	.	60	.	45	.	64	.	27

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. sierpnia.

Hotel George: PP. Falkenstein Hugo, porucznik saski, z Drezna.

Hotel europejski: Rader Konst., ces. ros. kapitan, z Kamieńca Podolskiego.

Hotel angielski: Br. Heydel Okt, z Chmilowy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. sierpnia.

PP. Hr. Krasicki Teod, do Wołczuch. — Drohopaski Wład, z Radlibód. — Messibanesen Jerzy, do Jas. — Brodzki Eug., do Borek małych. — Puchalski Michał, do Żółkwi. — Papara Hen., do Zubowmostów. — Hoffmann Ludw., do Lassewitz.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.71	+ 13 7	86 2	zachodni sł.	pogoda
2. god. po poł.	324.48	+ 17.3	65.3	„ „	pochmurno
10.god.wiecz.	325.41	+ 13.6	75.3	„ „	„

W nocy deszcz 0···96.

T E A T R.

Dziś w teatrze niemieckim: „**Die weisse Frau**", opera w 3 aktach. Osmy występ gościnny pana *Southeimu* i pani *Roll-Mayerhöfer*.

Kurs lwowski.

Dnia 8. sierpnia		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	39	5	44
Dukat cesarski	„ „	5	41	5	46
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	33	9	45
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	76	1	78
„ papierowy rosyjski	„ „	1	55	1	57
Talar pruski	„ „	1	70	1	72
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	„ „	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł	bez kuponów	74	70	75	55
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	60	79	40
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	74	73	75	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	18	80	85
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	247	—	250	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. sierpnia.	złr.	kr.
5% Metaliki	72	70
5% pożyczka naredowa	80	65
Losy z 1860 roku	96	25
Akcye banku wiedeńskiego	785	—
„ „ kredytowego	194	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	70
Srebro	113	50
Dukat pojedynczy	5	47½

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. sierpnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	68.—	68.10
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	97.60	97.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	80.55	80.70
od kwiet. do paźd. po 5%	80.55	80.70
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.65	72.80
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5% .	72.65	72.80
dtto. po 4½%	64.10	64 30
dtto. „ 4%	56.75	57.25
dtto. „ 3%	42.75	43.25
dtto. „ 2½%	36.—	37.50
dtto. „ 1%	14.20	14.40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	158.50	159.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów . . .	153.50	154.—
Przez. do wyl. z r. 1854	89 75	90.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	96.10	96.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	98.10	98 20
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.-
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 —	68.—
„ „ 4½%	63.—	63.50
„ „ 4%	56.50	57.—
„ „ 3½%	49.50	50.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	56.—	58.—
„ 2¼%	49.—	51.—
„ 2%	44.—	46.—
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)		
Niższej Austryi .	88.50	89.—
Wyż. Aust. i Salcb.	88.—	89.—
Czech	95.—	96.—
Morawii	92.50	93.—
Szląska	89.—	90.—
Styryi	89.—	90.—
Tyrolu	—.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	87.50	89.—
Węgier	74.80	75.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem. . .	73.50	74.—
Kroacyi i Slawonii	75.75	76.25
Galicyi	74 80	75.—
Siedmiogrodu . .	72.40	72.80
Bukowina . . .	72.25	72.50
Z klauzula wylos. w r. 1867	71.75	72.25
Lomb. wen. poż. z r. 1859	96.50	97.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	57.—	57.50
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	57.—	57.50
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł. . . .	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „ . . .	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „ . . .	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „ . . .	18.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „ . . .	15.75	16.25

3. Akcye.

(Za sztukę.)		
Banku narodowego . . .	783.—	784.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	194.—	194.20
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	612.—	615.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1865.—	1867.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	194 75	195 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	130 50	131 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	121.25	121 50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	244 —	246.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	248 75	249.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	— —	35.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	708.—	710.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	233.—	235.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—

	pien.	towar
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	141.—	143.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	452.—	454.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	233.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	368.—	372.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	440.—	460.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a. . . .	285.—	290.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	154 50	155.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)		
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.25	102.50
przeznaczone do los. po 5% . .	92.60	92.75
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5% .	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5% . .	88 30	88.40
Gal. Tow. kred. w w. a po 4%	74.50	75.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
detto detto w sreb. npr. za 100 zł. w. a. . . .	89.—	89 50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	83. -	83.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	113.75	114.25
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	113 75	114.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.75	82.25
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Lloyda za 100 zł. . . .	91.—	92.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	92 50	93 —
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	77.50	78.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. . . .	97.—	97.50

6. Losy.

	pien.	towar. (za sztukę.)
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.—	130.25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	85.75	86.25
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	105.50	106.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	49.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.25	25.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	98.—	99.—
Salma „ 40 „ „	30.75	31.25
Palffiego „ 40 „ „	28.50	29.—
Clarego „ 40 „ „	25.50	26.—
St. Genois „ 40 „ „	25.50	26.—
Windischgrätza 20 zł. „	18.70	19.—
Waldsteina 20 „	17.—	17 25
Keglevicha 10 „	13 —	13 20

Weksle.

(Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.60	96 70
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	96.70	96 70
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. . .	86 —	86 10
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt. . .	114.50	114.60
Lugdun za 100 fr. . . .	45.50	45.50
Medyolan za 100 lir. wł.	45 30	45 40
Marsylia za 100 fr. . . .	45 50	45 60
Paryż za 100 fr.	45.55	45.60
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a .	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a. .	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men. . . .	5.47½	5.48½
dtto. pełnej wagi . .	5.47½	5.48½
Korona	15.85	15.90
20frankówka	9.26	9.28
Rosyjski imperyał . . .	9.45	9.48
Talar związkowy . . .	1.70½	1.71
Srebro	113.75	114.—
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Budyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.